

MAX C. ADANT (1907-1957)

1934

Adant, Max C. werd geboren te Stavelot op 25 september 1907 en overleed te Ganshoren op 20 maart 1957.

Hij volbracht zijn hogere studies aan de Katholieke Universiteit te Leuven en promoveerde op briljante wijze tot dokter in de Geneeskunde in 1930.

Hij was assistent in het Instituut voor Bakteriologie te Leuven (Dir. : Prof. Dr. R. Bruynoghe) en behaalde daarbij het diploma van Tropische Geneeskunde

te Antwerpen in 1931, alsmede het Aggregaat voor het Hoger Onderwijs.

Hij werd laureaat in het examen, door de Regering uitgeschreven tot het bekomen van een studiebeurs (1930),

en verbleef achtereenvolgens in het Institut Pasteur de Paris, in Belgisch Kongo en in Zuid-Afrika. Als Advanced Fellow van de „Belgo-American Educational Foundation” maakte hij een studiereis doorheen de Verenigde Staten van Amerika.

Daarna wordt hij tot professor benoemd aan de Koloniale School te Antwerpen, voor de cursus van Tropische Hygiëne.

Bij K.B. van 29 maart 1934 werd hij benoemd tot docent aan de Rijksuniversiteit van Gent en belast met de cursussen van Tropische Pathologie en Koloniale Hygiëne.

Verbonden aan het Geneeskundig Fonds Koningin Elisabeth (1933), werd hij Adjunct-Hoofd van de Geneeskundige Laboratoria van dit Fonds (1937) en Hoofd sinds 1953, en terzelfdertijd geneesheer aan de Brusselse gasthuizen.

Hij was als geneesheer-consulent werkzaam in het Belgisch Neurologisch Instituut sinds 1943, en werd er Beheerder benoemd.

Hij bekleedde bij de Algemene Directie van het Rode Kruis van België de plaats van Geneesheer-Directeur der Gezondheidsdiensten en was tevens Voorzitter van het Nationaal Comité voor Bloedtransfusie en Sekretaris van het Medisch Comité.

Hij was lid van de Société belge de Biologie, lid van de Société belge de Médecine Tropicale, lid van de Société belge de Médecine Interne, lid van de Hogere

Raad voor Koloniale Hygiëne, Lid van de Beheerraad van het Instituut voor Tropische Geneeskunde „Prins Leopold”.

Reserve-officier.

Dit korte leven kende een ongewone bedrijvigheid.

Op wetenschappelijk gebied hield hij zich achtereenvolgens bezig met de studie der bacteriëfagen en de immunologie der azoproteïnen onder de kundige leiding van Prof. Dr. Nolf, studie die hij na het afsterven van zijn meester in het kader van het Koningin Elisabethfonds onafgebroken voortzette.

In het Brugmann-gasthuis ligt zijn aktiviteit deels in de kliniek, deels in de experimentele opzoekingen. Doch hij legt zich vooral toe op de studie van verscheidene bloedziekten, zowel Europese als Afrikaanse, waarvoor zijn belangrijke publikaties, gewijd aan de fysio-pathologie van het bloed, grotelijks getuigen. En naast al deze bedrijvigheid op het terrein van de bacteriologie, de experimentele geneeskunde en de fysiologie, is hij de grondlegger van de Nationale Dienst voor Bloedtransfusie van het Rode Kruis van België en medestichter van het Centrum voor desiccatie van plasma en zijn derivaten : twee waardevolle verdiensten, zowel op nationaal als op internationaal plan.

P. G. JANSSENS.

PUBLIKATIES VAN MAX C. ADANT

Bactériophages actifs pour des bacilles du groupe Subtilis. C.R. Soc. Biol., 1928.

Les bactériophages des microbes thermophiles. C.R. Soc. Biol., 1928.

Provenance des bactériophages anti-subtilis et anti-mesentericus. C.R. Soc. Biol., 1929.

Le bactériophage du bacillus subtilis et du bacillus mesentericus. Arch. intern. Médec. expériment., 1929.

Un bacille de pyelo-cystite. C.R. Soc. Biol., 1929.

Un microbe d'une méningite accidentelle. C.R. Soc. Biol., 1929.

Contribution à l'étude de l'immunité dans les infections à Trypanosomes. Ann. Soc. Belg. Médec. tropic., 1929.

L'azoprotéine de l'aniline. C.R. Soc. Biol., 1929.

Au sujet de la substance inhibitrice. C.R. Soc. Biol., 1930.

Influence du noyau benzénique sur la spécificité des azoprotéines. C.R. Soc. Biol., 1930.

La précipitation des azoprotéines. C.R. Soc. Biol., 1930.

L'azoprotéine aniline-gélatine. C.R. Soc. Biol., 1930.

Contribution à l'étude des azoprotides. Arch. intern. Médec. expériment., 1930.

Au sujet de l'arséno-résistance des trypanosomes. C.R. Soc. Biol., 1930.

Un coccobacille isolé d'un cas d'encéphalite. C.R. Soc. Biol., 1930.

Influence de quelques halogènes sur les protides (met R. BRUYNOGHE). Bull. Acad. royale de Médec., 1930.

La réaction de Rubino dans la lèpre. C.R. Soc. Biol., 1931.

La réaction de Bothello dans la lèpre. C.R. Soc. Biol., 1931.

Bartonelles, Grahamelles et Epérythrozoaires. Bullet. médical du Katanga, 1931.

La cutiréaction à la tuberculine chez les lépreux. C.R. Soc. Biol., 1931.

Tentative d'inoculation du paludisme (plasmodium falciparum) aux singes. Ann. Soc. Belg. Médec. tropic., 1931.

Contribution à l'étude des bacilles dysentériques (met P. BRUTSAERT). Arch. intern. Médec. expériment., 1932.

Au sujet de la réaction de Rubino. C.R. Soc. Biol., 1932.

L'Hemoproteus d'Accipiter minullus. C.R. Soc. Biol., 1932.

Au sujet d'un spirochète isolé chez un rat du Katanga et pathogène pour l'homme. Ann. Soc. Belge Médec. tropic., 1932.

Quelques recherches sur la lèpre. Ann. Soc. Belge Médec. Tropic., 1932.

Au sujet de l'identification des taches de sang (met R. BRUYNOGHE). Bull. Acad. royale de Médec., 1932.

Étude immunologique des Mélanines. C.R. Soc. Biol., 1932.

Sur le pouvoir antigénique des dérivés benzoylés des protides. C.R. Soc. Biol., 1932.

Un bacille paratuberculeux (met R. BRUYNOGHE). C.R. Soc. Biol., 1932.

Le bactériophage des bacilles sporulés. C.R. Soc. Biol., 1933.

La bacillémie tuberculeuse (met R. BRUYNOGHE). Bullet. Acad. Royale de Médec., 1933.

Études chimiques sur le bactériophage (met W. DULIÈRE). Congrès des Physiologistes, 1933.

L'existence du bactériophage dans les spores (met P. SPEHL). C.R. Soc. Biol., 1933.

Étude immunologique des protides chimiquement modifiés. 1 volume, Warny, éditeur, 1934.

Étude immunologique des dérivés benzoylés des protides. Arch. intern. Médec. expérim., 1934.

Immunological study of the action of tyrosinase of mealworm (met W. DULIÈRE). Biochemical Journal, 1934.

L'angiomasose hémorragique familiale (maladie d'Osler). Rev. belge des Sciences méd., 1934.

Les virus. Rev. des Questions scient., 1934.

Étude immunologique des thyroglobulines (met P. SPEHL). C.R. Soc. Biol., 1934.

Comparaison immunologique des thyroglobulines et des protides iodés (met P. SPEHL). C.R. Soc. Biol., 1934.

L'intradermo-réaction dans l'actinomyose (met P. SPEHL). Annales de Dermatologie, 1935.

Étude immunologique du liquide céphalo-rachidien. C.R. Soc. Biol., 1935.

Purpura abdominal de Hénoc et troubles de la glycorégulation. Rev. Belge des Scien. méd., 1935.

Relation entre le volume globulaire et la concentration en fer. Signification du chiffre de l'hématocrite (met W. DULIÈRE). Bullet. Soc. Chimie biol., 1936.

Étude de la fragilité vasculaire. I. Sa mesure. Valeurs trouvées chez l'homme normal. C.R. Soc. Biol., 1936.

Étude de la fragilité vasculaire. II. Influence de l'injection intraveineuse d'acide ascorbique. C.R. Soc. Biol., 1936.

Méthode gazo-analytique à circuit ouvert pour la détermination du métabolisme (met P. SPEHL en R. MINNE). C.R. Soc. Biol., 1936.

Quelques notions nouvelles au sujet de la maladie d'Addison. Journal de Médec. de Paris et Liège médical, 1936.

Les méthodes cliniques de mesure de la fragilité vasculaire. Rev. méd. de Louvain, 1936.

L'intoxication par l'aniline (met ASKENAZI). Le Scalpel, 1936.

La vitamine C. Rev. méd. de Louvain, 1937.

L'action de l'acide ascorbique sur la fragilité vasculaire. Société des Nations Section d'hygiène, 1937.

Enquête sur la précarité en vitamine C à Bruxelles (met E. BIGWOOD). Soc. des Nat. Section d'Hygiène, 1937.

Action de l'acide ascorbique sur la fragilité vasculaire. Influence de la voie d'administration. Rev. Belge des Sciences méd., 1938.

Sur la nature de l'anaphylaxie (met P. NOLF). Presse médicale, 1945.

Le rôle de l'endothélium vasculaire dans l'anaphylaxie aux érythrocytes des organes isolés de cobayes (met P. NOLF). Archives internat. de Pharmacodynamie, 1946.

LEON ELAUT

1934

Leon-Jozef Elaut werd geboren te Gentbrugge op 26 december 1897. Hij volbracht zijn middelbare studiën (Grieks-Latijnse humaniora) aan het St. Barbara-college te Gent; zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit te Gent, waar hij op 17 juli 1927 promoveerde tot doctor in de genees-, heel- en verloskunde. Van 1931 tot 1933 was hij assistent bij het anatomisch instituut.

Met ingang van 25 april 1934 werd hij bij K.B. benoemd tot docent en belast met de cursus „menselijke ontleedkunde”. Met ingang van 10 oktober 1935 werd hij belast met de cursus „urologische kliniek”. Sedert 25 april 1938 werd hij tot gewoon hoogleraar bevorderd. In 1941 werd hij ontlast voor de cursus in de anatomie.

Van 1941 tot 1943 was hij deken van de Geneeskundige Faculteit. Bij K.B. van 6 april 1945 werd hij op pensioen gesteld.

Leon Elaut is doctor in de geneeskunde van de universiteit te Amsterdam (1929), Laureaat van de Universitaire Wedstrijd, groep pathologische wetenschappen (1927), Assistant Étranger van de Universiteit te Parijs (1927-28), Regular Fellow C.R.B. Educational Foundation (1929-30). Bij de oprichting van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Geneeskunde van België behoorde hij tot de eerste 15 leden.

Op 6 december 1958 promoveerde hij tot geaggregeerde van het Hoger Onderwijs in de geschiedenis van de geneeskunde.

Op 1 juli 1958 werd hij verkozen tot voorzitter van de Orde der Geneesheren, provincie Oost-Vlaanderen.

